

[Landbrugsministeren.]

digelse til at regulere Hesteudførselen i den kommende Tid. Jeg skal anbefale Lovforslaget, som gaar ud paa denne Tilføjelse, til hurtigst mulig Vedtagelse i det høje Ting.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at forelægge Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse. I de udførlige Bemærkninger, der ledsager Forslaget, vil man finde den nærmere Begrundelse af dette, der jo i øvrigt fremgaar af, at der i Øjeblikket endnu er 140 000 arbejdsløse. Selv om man tør gaa ud fra, at dette Tal vil synke en lang Tid Uge for Uge, er der ingen Tvivl om, at naar Arbejdsløsheden har været saa længe og for en stor Del er blevet kronisk, vil der ogsaa i Sommerens Løb blive Brug for Hjælp i betydelig Udstrækning. Imidlertid har det været meget vanskeligt ved de Forhandlinger, der til forskellig Side har været ført, at finde et Grundlag, som man kunde antage vilde opnaa tilstrækkelig Tilslutning i den høje Rigsdag. Jeg tror, det er lykkedes nu, og skal tillade mig kort at gøre Rede for, hvad Forslaget gaar ud paa.

§ 1 bestemmer, at der til arbejdsløse Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser fra 1. Maj til 30. September skal ydes Hjælp af vedkommende Opholdskommune, i alt væsentlig paa de tidligere angivne Betingelser, dog at Indmeldelse i Arbejdsløshedskassen skal have fundet Sted senest den 15. Februar 1933, for at man skal kunne komme i Betragtning. Dernæst er der foretaget et Par Indskrænkninger: naar begge Ægtefæller har Indtægt, eller for ugifte Medlemmers Vedkommende, der bor hos Forældre, som er i Stand til at forsørge dem; og endelig er der en gammelkendt Bestemmelse, hvorefter Hjælpekassen kun i særlige Tilfælde kan træde til. Den ugentlige Hjælp ydes efter Forslaget til Forsørgere med et Beløb, der svarer til $\frac{3}{4}$ og til Ikke-Forsørgere med et Beløb, der svarer til Halvdelen af den forsikringsmæssige ugentlige Understøttelse, dog ikke under 1 Kr. pr. Dag, og den ydes altsaa efter dette Forslag som en Ret for dem, der opfylder Betingelserne, i Modsætning til den gamle Kriselov, hvor Ydelsen jo er afhængig af Kommunens Skøn.

De følgende Paragraffer, om Kontrol og om Hjælpens Retsvirkninger, svarer til den tidligere Kriselov, dog med Undtagelse af Bestemmelsen i § 3, Stk. 4., hvorefter Klager over Nægtelse af Understøttelse

gaar den sædvanlige Vej, i Modsætning til de særlige Regler, der var indført i den tidligere Kriselov.

Derimod indeholder § 4 om Udgifternes Fordeling Regler, der er vidt forskellige fra de nugældende, idet det foreslaas, at Udgifterne foreløbig bæres af vedkommende Opholdskommune, der faar Refusion efter følgende Regler: For det første skal de efter Ulykkesforsikringsloven forpligtede Arbejdsgivere betale et Beløb af $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. forsikret Arbejder. For det andet skal de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser betale et Beløb af 25 Ø. ugentlig, dog kun pr. arbejdende Medlem. Disse Beløb fra Arbejdsgivere og Arbejdere fordeles mellem Kommunerne i Forhold til disses Udgifter, men der bliver jo et stort Beløb udækket, og af dette refunderer Statskassen de $\frac{2}{3}$. — Endelig er der en Bestemmelse om særlig Adgang til Laan for Kommunerne.

Hvis man vil spørge, hvad Udgifterne vil blive, saa maa man antage, at der er 40 000, der vil kunne faa Hjælp i Sommer efter denne Lov, og naar man regner med, at $\frac{2}{5}$ af disse er Forsørgere, vil Udgifterne for Forsørgernes Vedkommende andrage 3,8 Mill. Kr. og for Ikke-Forsørgere 3,4 Mill. Kr. Det er tilsammen 7,2 Mill. Kr. Men af disse 7,2 Mill. Kr. dækker Arbejdsgiverbidragene kun 0,9 Mill. Kr. og Arbejdsløshedskassernes Bidrag kun 1,3 Mill. Kr., tilsammen 2,2 Mill. Kr. Udækket bliver altsaa 5 Mill. Kr. Af disse 5 Mill. Kr. skal altsaa Statskassen refundere de $\frac{2}{3}$ eller 3,3 Mill. Kr., saaledes at Kommunerne endeligt vil komme til at bære 1,7 Mill. Kr.

Som man vil have forstaaet, vender dette Lovforslag jo tilbage til de oprindelige Love, der yder Hjælp alene til organiserede, og derfor er der ingen Tvivl om, at Hjælpekasseudgifterne, forudsat at Arbejdsløsheden bliver betydelig i Sommer, vil stige. Som Følge heraf og under Hensyn til Kommunernes vanskelige Stilling foreslaas det i § 6, at der for Tiden fra 1. April til 30. September 1933 stilles et Beløb af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Raadighed til Fordeling mellem Kommunerne i Forhold til Hjælpekassernes Udgifter i dette Tidsrum. Til de før nævnte Udgifter for Staten af 3,3 Mill. Kr. maa altsaa lægges dette særlige Hjælpekassetilskud paa 2,5 Mill. Kr., saaledes at Statens Udgifter bliver 5,8 Mill. Kr. i disse Sommermaaneder. Herved maa dog bemærkes, at dette ikke er en Merudgift, idet Hjælpekasserne i Forvejen faar $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig i ekstra Statstilskud, og det falder jo bort.